

[Glistrup]

lent med eller en af de kunder, som man skal videresælge til, eller hvis man tager en sagkyndig ekspert med, som skal være med til at vurdere det, der nu er tale om? Skal der uden videre nægtes fradragsret for den slags forretningsrejser? Det er simpelt hen på et sådant niveau, at man dårlig kan være bekendt at lade folketinget behandle det.

Det andet led er, at man aldrig kan fradrage udgifter til gaver. Kender SF da intet til forholdene i u-landene? Hvordan bestikelse indgår som et selvfølgeligt grundlag for, at man overhovedet kan drive forretning med alle disse forskellige lande i Afrika, Østasien, Sydamerika osv.? Er man ikke klar over, at det er nødvendigt, hvis man skal handle med sådan nogle lande, at yde bestikelse i meget vidt omfang? Selvfølgelig må der da være fradragsret for den slags ganske påkrævede og nødvendige driftsudgifter.

Og er det meningen, at man ikke kan byde på en bid brød? Det kan også være en gave, og hvad kan af en nidkær embedsmand ikke blive karakteriseret som en gave? Hvis man ikke giver fuldt vederlag, er der tale om delvis gave, og så skulle man altså få nogle gevaldige skattesnydersager ud af det og et enormt granskningsarbejde for at finde frem til resultaterne. Og hvad med det ganske almindelige, hvor grosserer A giver en gave til grosserer B og grosserer B giver en tilsvarende gave til grosserer A? Her vil man muligvis sige, at der er ydet vederlag, hvis det er den samme type whisky, de giver hinanden, og så skulle der altså ikke være tale om nogen fradragsbeskræring, men det er der i de tilfælde, hvor der er forskel på det, der ydes fra den ene til den anden. Det er noget, der er blevet lavet uden nogen som helst hensyntagen til, hvordan tingene fungerer ude i det praktiske liv, og til den produktion og afsætning, der er grundlaget for, at Danmark kan løse sine problemer.

Vedrørende nogle ganske små problematikker hævder man, at toldvæsenet kan finde ud af det i relation til administrationen af momsloven, men dette tør vel nok siges at være så langt, langt mere vidtgående end en i øvrigt tvivlsom og uholdbar praksis inden for meromsætningsafgiftens område.

Vi vil med afsky se hen til udvalgsbehandlingen af dette, jeg ved ikke, om man må sige makværk af et forslag, så vil jeg gerne sige det, men i hvert fald dette ikke særlig velgen-

nemtænkte forslag; så er jeg i hvert fald parlamentarisk, når jeg udtrykker mig på den måde.

Birte Nyby Sørensen (CD):

Med de stramninger, man har fået i de senere år vedrørende repræsentationsudgifter i forbindelse med erhvervsvirksomhed, hvor man gang på gang har slået fast, at udgifterne skal dokumenteres, så ligningsmyndighederne har mulighed for at gennemgå bilagene for at bedømme, om udgifterne står i et rimeligt forhold til virksomhedens indtjening, og at de har nøje sammenhæng med salget af produkter, må man vist sige, at i dag har vi en fornuftig lovgivning på dette område, og CD ønsker derfor ikke at medvirke til ændringer i den bestående lov.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne afvise dette forslag om ændring af ligningsloven. Det er ikke velegnet til gennemførelse i den foreliggende form.

Men når jeg har sagt det, vil jeg da gerne være med til i udvalget at se på, om der ikke er visse repræsentationsfradrag, der burde afskaffes. Det er godt nok, at ministeren her siger, at sagen fra Ålborg er helt enestående. Hvor enestående den er, ved jeg såmænd ikke, for der er da vist en undersøgelse i gang vedrørende gaver til kommunalbestyrelsesmedlemmer og kommunale embedsmænd i Helsingør, og vi kan risikere, at det er en gentagelse. Jeg kan da også minde om, at vi for nogle år siden i statsrevisoratet havde fat i en DSB-medarbejder, der havde fået en rejse betalt til det fjerne østen, for at han kunne undersøge og se på et eller andet derude, og hvor vi måtte skønne, at havde DSB brug for de oplysninger, kunne man søge om en bevilling. Det var ikke meningen, at et privat firma skulle betale det.

Men de ændringer, der skulle foregribe dette, var jo langt snarere en meget klarere bestemmelse i loven om, at kommunale embedsmænd, statsembedsmænd og kommunale politikere ikke måtte modtage gaver af firmaer. Det kan jo ikke gennemføres over ligningsloven, men det kunne gennemføres på anden vis. Jeg kan også minde om, at en ikke ukendt overborgmester til sin fødselsdag fik bl. a. en carport, der dog beløb sig til 16.000 kr. Man kan vel ikke komme helt bort